

Međunarodne aktivnosti i naobrazba u odnosu na okoliš

Vinka Uzelac
Pedagoški fakultet, Rijeka

Sažetak

U ovom radu razmatran je razvojni put nekih međunarodnih aktivnosti i razvoja naobrazbe u odnosu na okoliš od prve Konferencije Ujedinjenih naroda održane u Stockholmu 1972. do njezina drugog saziva u Rio De Janeiru 1992. godine. Ustanovljeno je, prema dostupnim izvorima informacija, nekoliko razvojnih faza. Informacije govore da su međunarodne aktivnosti utjecale na ekološku orijentaciju naobrazbe i to prije svega u definiranju sadašnje prakse ekološke naobrazbe, na provedbu raznih eksperimentalnih istraživanja i stvaranju mreže ekološkog obavještanja. Za ekološku naobrazbu je osobito značajno definiranje te naobrazbe kao osnovne dimenzije svake opće kulture, ali i razradba sadržaja, određivanje oblika, metoda i didaktičkog materijala. Za suvremeno objašnjenje pojma ekološke naobrazbe uzeli smo teorijsku osnovu pedagoškog mislioca B. Suchođolskog.

Ključne riječi: ekološka naobrazba, ekološki odgoj

U lipnju 1972. godine u Stocholmu je održana prva Konferencija Ujedinjenih naroda o okolišu. Ta je godina za svjetsko školstvo i pedagogiju značila svojevrsni začetak ekološke pedagogije. Željeli bismo značenje toga događaja osvijetliti i vrednovati kao prilog napretku ekološke pedagogije do druge Konferencije Ujedinjenih naroda održane u Rio De Janeiru u lipnju 1992. godine.

Konferencija u Stockholmu pridonijela je tome da se problem ekološke naobrazbe počne dublje razmatrati. U svezi s tim značajna je Deklaracija, donijeta na ovom skupu, prema kojoj se zaštita i poboljšanje okoliša za sadašnje i buduće generacije postavlja kao najznačajniji cilj čovječanstva. Konferencija inzistira na razvoju ekološke naobrazbe. U tom smislu primarne organizacije Ujedinjenih naroda, u prvom redu UNESCO, zadužene su da provode odgovarajuće mjere oko uspostavljanja međunarodnoga ekološkog obrazovnog programa. Ekološka pedagogija mora osvijestiti osobnu odgovornost svakog pojedinca u pogledu zaštite i unapređivanja okoliša. Ona posebno mora privući pozornost, zainteresirati mlade za specifičnosti njihova okoliša.

Za Konferenciju u Stocholmu bitno je i to što je ona na temelju konkretnih inicijativa utvrdila perspektivni plan međunarodne kooperacije namijenjen unapređivanju ekološke naobrazbe. Otprilike 5-6 godina nakon Konferencije, dakle u vrijeme sličnih pozicija mnogih zemalja u odnosu na ekološku naobrazbu, odvija se tzv. prva faza. Suradnja prema najavljenom perspektivnom planu trebala je definirati praksu ekološke naobrazbe, provesti eksperimente i stvoriti mrežu informiranja o toj temi (Giliotto, 1983:35). Dakako, sve to zbog razmjene praktičnih i teorijskih ekološko-obrazovnih iskustava između pojedinih zemalja i preporuka kao smjernica za uspješniji ekološko-odgojni rad. Uslijedili su međunarodni susreti na raznim razinama u Africi, Europi i Latinskoj Americi. Značajnijim susretom smatra se Internacionalni

